

Secundò, probatur ex alia Bulla Leonis X. quæ incipit, *quamvis alias*. Emanata Anno 1516. die 18. Augusti, & habetur in dicto compendio pag. 118. in qua, Commemorans Papa dictam Bullam Iulij II. ait, *Quamvis alias Iulius II. prædecessor noster, prouidè considerans, quòd vita & obseruantia Ordinis Minimorum, cum sit continua vite quadragesimalis, iam in Conueniibus, & domibus huiusmodi, quam extra, Caterorum quatuor mendicantium Ordinum, & aliorum Religiosorum sit arctior, & strictior.* Per quæ verba (*Et aliorum Religiosorum sit arctior, & strictior*) sine dubio voluit etiam Summus Pontifex excludere Carthusiam, quæ non est ex Religiosis mendicantibus, quam etiam exclusit Iulius Secundus per illa verba (*Ad nullum alium quantumlibet etiam priuilegiatum Ordinem*) sicut erat ordo Carthusiensium *per extrauagantem viam Ambitiosæ, de regularibus*. Quorum verborum vniuersalium, & indefinitorum hæc est vis, vt includant etiam illas Religiones, de quibus erat faciendâ expressa mentio, vt per multos textus probat Ricciulus loco cit. num. 9.

Tertio probatur ex communi omnium sensu, statim enim ac quis audit, fratres Minimos obseruare quadragesimalem vitam, caperat frontem, stringit dentes, eleuat humeros, & compatiendo dicit, hæc quidem Religio est omnium strictissima; & quidem merito: nam vt ait D. Paulus ad Ephesios 5. *Nemo unquam carnem suam odio habuit, sed nutrit, & fouet eam*, natura sic dictante, & inclinante, sed appetitus naturales domare est maximè arduum, & durum; ergo Religio nostra, quæ appetitum hunc naturalem fouendi, & nutriendi propriam carnem coercere, & domat, erit omnium strictissima. Cum nulla alia Religio reperiat, quæ hoc specialiter, & principaliter intendat.

Quarto, quia ad vitam quadragesimalem se obligant Minimi per votum solemne, quòd nulla alia Religio facit neque Carthusiana: quòd vinculum nulla potest, quantumvis arcta constitutione compensari.

Obiicies primò, *extrauagantem viam Ambitiosæ inter communes primam de regularibus*, in qua Pontifex, prohibito transitu omnibus mendicantibus ad monachales Religiones, illum eis liberum concedit ad Carthusianos, vt potè strictiores omnibus.

Respondeo primò, siue illa *extrauagans (Viam)* sit Martini Quinti, vt multi eam citant, siue Martini IV. vt alij, & in titulo ipsius extrauagantis dicitur Martinus Quartus emanata est antequàm Religio Fratrum Minimorum instituta esset; nam Martinus V. rexit sedem ab Anno 1417. vt Platina *In eius vita*, & Bellarminus *in sua Chronologia illo anno*, & vixit in Pontificatu annos 13. & mensem decem. Martinus verò Quartus rexit sedem ab anno 1281. vt idem Bellarminus, & Turfellinus *in sua epitome illo anno*; B. verò Pater Franciscus natus est anno 1417. & ordinem Minimorum instituit anno 1435. Vnde non est mirum, si Pontifex Martinus concesserit transitum ad Carthusianos, qui tunc temporis erant strictiores omnibus.

Secundo Respondeo, *illam extrauagantem*, quòd ad nos Minimos satis fuisse antiquam per Bullas Iulij, & Leonis in quantum ad transitum.

Sed contra primam responsonem obstabis, nam lex, quæ perpetua est, non solum obligat eos, qui nati erant, eo tempore, quo ipsa lata est, sed etiam eos, qui nascuntur toto tempore, quo ipsa durabit; Hæc autem lex est perpetua, ergo.

Respondeo, quòd lex etiam perpetua est facta propter aliquem finem, ipso cessante, debet etiam ipsa cessare, vt dicitur *l. Quòd dictum ff. de pactis*, & habetur *cap. cum cessantur, de Appell.* sed hoc priuilegium fuit concessum Carthusianis intuitu solum vite strictioris, vt habet Sanchez *lib. 6. in decalog. cap. 7. n. 21.* Quia nimirum tunc temporis nulla Religio strictior Carthusia reperiretur; ergo cum alia strictior ipsa superueniret, de-

bet omninò illud priuilegium cessare. Sicut si nunc oritur in Ecclesia Religio strictior nostra, iam nostra non posset dici strictissima omnium non obstantibus declarationibus Iulij II. & Leonis X.

Obiicies secundo, Nauarrus *tom. 1. consil. lib. 3. de regul. consil. 51.* probat, Religione Carthusianorum esse strictiorem Religionem Minimorum, *Quia*, inquit, *Carthusiani non comedunt carnes neque agritudinis tempore; quòd tamen faciunt Minimi.*

Respondeo primo, Carthusiani omni tempore vescuntur ouis, & lacticiis; Minimus autem de his nullo tempore licitum est gustare. Quòd si diligenter trutinetur, apparebit; quòd nunquam comedere Carnes, nec lacticia, nisi tempore infirmitatis erit sine comparatione multo grauius quàm comedere omni tempore oua, & lacticia, & nunquam comedere carnes; tum quia si corpus nunquam infirmetur, nunquam comedentur carnes; tum quia cibi quadragesimales extenuant vires, debilitant corpus, sanitatem frangunt, si non, dicant, qui experiuntur; At verò abstinentia perpetua à carnibus de se graues infirmitates non inducit, vt dicit Io. Medina *cod. de ieiunio, q. 13. §. Est tamen dubium ad 4.* Quia caro non est simpliciter necessaria ad tuendam, & conferuendam vitam; vt optimè probauit Arnoldus à Villanova Doctissimus medicus ad instantiam Carthusianorum; sicut refert Io. Antonius Gercius Monachus Carthusianus *lib. 1. de elect. vita perfecte, colloq. 11. pag. mibi 116.* Antoninus *3. part. tit. 16. c. 6. §. 5.* Quòd prius Arnoldo probauerat Plutarchus *opus. de sanitate tuenda.*

Itaque nos Minimi comedimus carnes, quòd eas comedere non possumus, gustu deprauato; & eas comedimus, quòd est necesse pro tuenda vita, & restauranda sanitate, quam sanitatis restaurationem, & vitæ tuitionem iure naturali diuino tenemur procurare: ergo erat necessarium pro tempore infirmitatis, strictissimum vitæ quadragesimalis votum relaxari, alioquin indifferetum, & contra naturam fuisset. Carthusiani autem præterquam quòd nunquam comedere carnes, non habent sub voto; & aliqui etiam dicunt, quòd comedendo mortaliter non peccant; Quòd tamen non credo, saltem ratione consuetudinis introductæ, nullam talem necessitatem patiuntur: tum quia oua, & lacticia non ita debilitant vires, nec frangunt sanitatem: tum quia si in aliquam infirmitatem inciderint, possunt optimè ab ea reparari ouis, & lacticiis, suppositis aliis medicamentibus, iuxta artem medicam, vt dixi. Quòd si non possent vitam his medijs conferuare, tenerentur etiam ipsi carnes comedere, vt bene docet Medina loco cit. saltem secluso scandalo.

Secundo; Ad argumentum respondeo, quòd nos Minimi comedamus carnes tempore infirmitatis, non facit quòd Religio nostra non sit strictior Carthusianorum. Nam laxitas, vel austeritas Religionis non est mensuranda ex eo, quòd obseruatur in casu aliquo particulari, sed ex eo quòd obseruatur in vniuersali; vt colligitur ex optima Doctrina D. Thomæ *quodlib. 3. art. 11. c. 14.* Generaliter autem in tota nostra Religione fit solemne votum vitæ quadragesimalis, & cum toto rigore obseruatur, ita vt reperiantur aliqui sexagenarij in Religione, qui nunquam illud fregerunt. Quòd autem tali casu, nimirum infirmitatis non obseruatur, non minuit de austeritate voti, nisi id, quòd est necessarium ad hoc vt indifferetum, & contra naturam non sit.

Concessit itaque Sanctus Pater hanc indulgentiam infirmis, quia cum Religione suam fundasset in charitate, eamque illi in insignia dedisset, sciebat, quòd tempore infirmitatis, iura tum diuina, tum naturalia, tum humana ægrotis laxant habenas, quòd ad corporis sanitatem restaurandam; ideoque illi visum est hoc fini suæ Religionis esse omninò necessarium. Ac si dixisset Filij agite pœnitentiam, quando pro vires potestis; quando autem infirmi estis, vires recuperate, vt eas iterum ad gloriam